

vil videre, underkaste sig de forøgede Krav, der er Tale om. Det er ogsaa i Henhold til, hvad jeg før udviklede, til Førerne, disse forøgede Krav efter min Mening med Rette kan stilles.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) omtalte atter i Dag de smaa Hjem, og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) mente ogsaa, at jeg var kommet for flot udenom Spørgsmaalet om de smaa Hjem. Det ene ærede Medlem siger, at jeg vilde have, at Staten skulde betale Gildet, og det andet ærede Medlem siger, at jeg havde lovet at skaffe Pengene, men at Rigsdagen ganske vist ogsaa har et Ord at skulle have sagt. Der er ikke noget, det mindre kunde falde mig ind at mene, end at Rigsdagen ikke skulde have et Ord at skulle have sagt, navnlig ikke, efter at jeg har været Deltager i en tre Dages Debat om denne Sag, men ogsaa i reel Henseende kan det ikke falde mig ind at mene noget saadant. Men ærede Medlemmer har sagt til mig: Det, De her foreslaar, vil blive en saadan Byrde for de unge Mennesker, der kommer fra de smaa Hjem, at det af økonomiske Grunde vil afholde dem fra at gaa denne Vej. Dertil har jeg sagt, at jeg lægger meget mere Vægt paa denne Side af Sagen, at der set fra Samfundets Synspunkt sker det rette med Hensyn til Undervisningens Fremme, end paa det, at det koster Staten nogle flere Penge, og hvis disse ærede Medlemmer altsaa fremdeles er bange for denne Side af Sagen, har jeg ikke lovet at skaffe Pengene, men at medvirke til en Ordning, hvorved Tilskuddet til disse unge Mennesker forøges. Der er slet ikke noget flot deri, det er en udstrakt Haand, som jeg synes, det maatte være værd at tage imod, naar man mener, som de ærede Medlemmer mener. Det ærede Medlem fra Nyborg anførte i denne Forbindelse, at der vel nok var en Del, som ikke kunde overkomme dette, der var mange nu til Dags, som ikke var Læseheste. Men jeg maa fremdeles holde paa, at selv om man ikke er en Læsehest, er de Kundskaber, her er Tale om, ikke af større Omfang, end at et almindeligt begavet Menneske vil kunne tilegne sig dem. Der ligger ogsaa en Spore i det, som kan opnaas derved, thi selv om Folk ikke er Læseheste, vil de dog i Regelen læse det, de er nødte til at læse for at naa de Maal, de har sat sig. I den Retning er jeg ikke saa bange.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) syntes ikke om, at jeg havde tillagt ham konservative Anskuelser, og henviste i den

Henseende til, at det var ham, som holdt paa Grundloven, men den Henvisning er ganske overflødig, i vore Dage kan man godt være et konservativt Menneske og holde paa Grundloven, det er der ikke noget til Hinder for. For øvrigt mener jeg ogsaa, at jeg holder paa Grundloven, for saa vidt som det altsaa efter min Overbevisning er Almenvellet, som kræver denne Ændring i disse Forhold.

Jeg kunde tænke mig, at denne Forhandling ikke var blevet saa langvarig og saa vanskelig, hvis Lovforslaget ikke indeholdt Bestemmelser, som i særlig Grad var egnede til at sætte Sindene i Bevægelse. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at det først og fremmest er Spørgsmaalet om Skoleordningen, som interesserer, og som har givet saa mange Talere Aarsag til at tage Ordet. Ligesom jeg i Gaar overfor det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) protesterede overfor det Udtryk, at jeg vilde smugle Statsskolen ind, vil jeg overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) protestere imod, at dette er forklædte Statsskoler. Det fremgaar ganske tydeligt af Lovforslaget, hvad det er: at det er en betydelig Støtte til de nuværende Privatskoler, men en Ordning, som efter al Rimelighed vil føre over til Statsskolen. Jeg vedkender mig fuldt ud, at jeg tror, det maa ende med Statsskolen, og naar det ærede Medlem var enig med det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) i, at man maatte have eet af to, og det ærede Medlem saa foretrækker det, han synes om, Privatskolerne, kan jeg ikke sige noget dertil, men deraf følger ikke, at jeg behøver at bekende mig til eet eller to, jeg kan meget godt bekende mig til det, jeg anser for det rigtige, nemlig en Overgangstilstand, inden man gaar over til Statsskolerne, og jeg kan ikke se, hvorfor det ærede Medlem fra Esbjerg var interesseret i, at jeg netop skulde indtage Standpunktet: Statsskole, thi det kan jo kun fjerne os fra hinanden. Han maa dog være forholdsvis tilfreds med, at jeg indtager et Standpunkt, der ikke er saa fjernt fra hans, som det vilde være, hvis jeg vilde have Statsskole, thi hvis jeg vilde have Statsskole, kunde der slet ikke være Haab om, at vi kunde blive enige.

Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) skal jeg sige, at jeg synes ikke, det er helt rigtigt af ham saa bestemt at forlange Privatskolen, navnlig ikke, naar man tager Hensyn til den Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, at naar